

De bijzondere zaak van...

Hans Jager

Advocaten ontmoeten kleurrijke personen en komen in bizarre situaties terecht. Bijna iedereen kent wel bijzondere voorvallen die tot nadenken stemmen of gewoon vermakelijk zijn. Hans Jager eiste schadevergoeding voor een Roemeen die als gevolg van een mislukte uitzetting in een verpleeghuis is beland.

Jan Pier Nepveu
freelance journalist

Advocaat en hersenbeschadiging

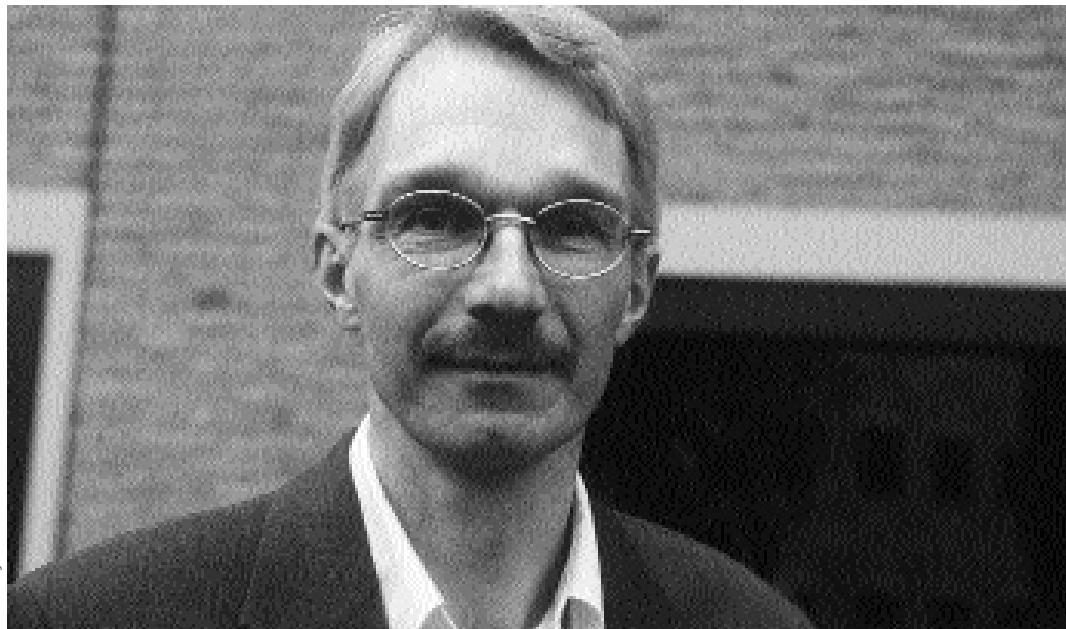

Foto: Dolf Toussaint

Hans Jager: 'Wat me erg geïrriteerd heeft is dat de marechaussee nooit excuus heeft aangeboden'

Wie zich in Nederland wil vestigen, kan juridisch advies krijgen in het 'peper-en-zoutstel' aan de Amsterdamse Weteringschans. Het markante gebouw herbergt Everaert Advocaten, volgens Hans Jager (46) is het 'een van de betere immigratiekantoren'. Met veertien collega's richt Jager zich vooral op werknemers en studenten die naar Nederland komen maar nog niet aan alle toelatingseisen voldoen.

Een ongewone zaak voor Jager betrof een Roemeen. De zaak had hij overgenomen van een Brabantse advocaat nadat de Roemeen ten gevolge van een mislukte uitzetting (april 1992) in het Amsterdamse VU-ziekenhuis was opgenomen. Hij had in Nederland willen blijven, niet omdat hij in Roemenië gevaar liep maar om bij ons een beter bestaan op te bouwen. 'Dat vind ik altijd een acceptabel motief', zegt Jager.

Jager nam de zaak over met het idee een verblijfsvergunning te moeten verzorgen. 'Een van mijn specialismen', zegt Jager. Maar gaandeweg bleek het eigenlijk puur om een schadevergoeding te gaan. Hij raakte niettemin geïnteresseerd en ging door.

Wat was er gebeurd? Hoewel de Roemeen zich eerder al eens hevig tegen uitzetting had verzet, was de marechaussee daar bij een tweede uitzettingspoging niet voldoende op voorbereid. 'De man kreeg op Schiphol toestemming naar het toilet te gaan. Daar heeft hij alle kleren uitgetrokken om naakt de uitzetting te beletten. De marechaussee is in de stress geraakt omdat het weer mis dreigde te gaan en heeft hem met een man of acht hardhandig tot de orde geroepen. Ze hebben hem aan handen en benen geboeid, en bovendien zijn mond en daarbij zijn neus dichtgeplakt. Vervolgens hebben ze hem eventjes opzijgezet in wat ze eufemistisch "het reisbureau" noemen. De marechaussee heeft in de donkere krochten van Schiphol namelijk een hok met een cel ernaast. De man is daar in ademnood gekomen en is naar het VU-ziekenhuis gebracht, waar men aanvankelijk nog dacht dat hij simuleerde. Pas na verloop van tijd is gebleken hoe ernstig het was. Hij heeft in coma gelegen en toen hij daaruit kwam, had hij een hersenbeschadiging en was hij een wrak.'

Van de overheid kreeg hij een verblijfsvergunning. 'Dankzij mij?' Jager lacht. 'Nee, die

kreeg hij vanzelf om humanitaire redenen. Ik wil mij geen veer opsteken die mij niet toekomt.'

Na vijf jaar procederen kreeg de Roemeen eindelijk ook recht op een schadevergoeding. 'De man heeft smartengeld gekregen, geen schrikbarend bedrag.' Over de hoogte ervan mag Jager niets zeggen want justitie wil precedentwerking voorkomen. 'Het belangrijkste was dat zijn bijstands- en AWBZ-uitkering gewoon zouden doorlopen', zegt Jager.

'Wat me erg geïrriteerd heeft al die jaren is dat er nooit iets van excuus is aangeboden. Niet door de betrokken marechaussees, niet door de marechaussee zelf, en door justitie alleen indirect door het aanbieden van die schadevergoeding.'

De Roemeen heeft een paar jaar in een revalidatiecentrum gezeten, daarna een tijdje in een complex met de naam 'Vreugdehof', en woont nu in een verpleeghuis. Jager is nog zijn bewindvoerder. 'Hij is volledig op zijn omgeving aangewezen. Hij kan helemaal niets meer. Hij is zo goed als blind, zit permanent in een rolstoel en is spastisch. Met zijn handen kan hij niks meer doen, geen koffie en sigaret meer vasthouden.'